

deme természetes, alpátosztól ment s tanulmányozással párosult játéka, mely az itteni közönség kedvencévé tette», — írja róla a *Hölgyfutár*. 1860. jún. 15-én fellépett a Nemzeti Színházban a »Tiszaháti libácska« c. vígjátékban és az »Egy nő, akinek elvei vannak« c. darabban. Ekkor így emlékezik meg a *Vasárnapi Ujság* (26. szám): »A vendégszínész nő sok könnyűséggel s természetességgel adta a címszerepét s bennünk azon véleményt erősíté meg, hogy a vidéki színpadoknak méltán kedvenc színésznője. Szép nyomaira akadunk a művészi törekvésnek.« Megh. 1862. jún. havában, Miskolcon.

Bertha István, zeneszerző, színházi karmester, sz. 1884. márc. 20-án, *Varsányban* (Nógrádm.). Középiskolát végzett Nagyszombatban, Losoncon és Rimaszombatban s a gimnáziumi érettségi után 8 félévét hallgatott a budapesti tudományegyetemen filozófiából, matematikából és fizikából. Közben édesatyjától nyert elméleti kiképzés alapján komoly zenei tanulmányokat folytatott Bellovics Imrénél, Aggházy Károlynál és Koessler Jánosnál. Tanulmányai befejeztével két évig mint zongoratanár működött a »Zenekedvelők Egyesületé«-ben, Bellovics igazgatása alatt, majd az ő ajánlására egy évet Lugoson töltött, mint az ottani dal- és zeneegyesület karnagya. Ezen egyesület akkori elnökének, Issekutz Aurél alispánnak (jelenleg belügyi államtitkár) páratlan lelkessége és nagyszerű hozzáértése mellett talán az egész ország első férfikarával dicsekedhetett. Innen Budapestre került s két évig az ugyanannal épített Városligeti Színháznál működött mint karmester. További állomásai: Magyar Színház, Király Színház, Népeopera, ismét Király Színház, majd 6 évig külföldön tartózkodott. Öt éven át a zürichi Stadttheater-nál működik, majd hazatérve, előbb a Király Színház, majd a Belvárosi Színház karnagya volt. Sok magyar népdalt, kabarédalt és műdalt komponált és drámai művekhez kísérfőzetét írt. (Többek közt *Maeterlincké*: »Kék madár«-jához is). Betanította és dirigálta a Magyar Színház híres »Peer Gynt« előadását. Sok nagy sikert aratott operett hangszerelését végezte. 1929. márc. havában a »Diákszereltem« (Good news) című ameri-

kai operett hangszerelte a Király Színház számára. Munkája: »Chopin«, operett 3 felv. Szövegét írta: *Faragó Jenő*. Bem. 1926. dec. 4. Király Színház. (Kéziratban egy magyar daljátéka).

Bertha Sándor, (felső-eőri), zeneszerző, sz. 1843. aug. 19. *Pesten*, megh. 1912. nov. 24. *Párizsban*. Pesten járta iskoláit a kegyesrendi gimnáziumban. 1862-től külföldön élt. 1893. szept. havában a vas-koronarenddel tüntették ki. Munkája: »Matthias Corvin«, vígopera 1 felv. Előadták a párizsi Opera Comique-ban, 1883. jún. 18-án. 1884. jún. 5-én magyarul is színre került a Nemzeti Színházban, ahol a címszerepét, amely drámai próza, Egressy Ákos játszotta.

Berthens (Török) Róza, magyar származású német színésznő, sz. 1860-ban, *Konstantinápolyban*. Atyja 1849-iki emigráns. Sonnenthal növendéke volt. Párizsban Sardou »La Marquise« c. darabjában — melyhez a szerző maga hívta meg — száznál többször játszott. 1890-ban a berlini Residenztheater tagja volt.

Bertini Tóbiás, olasz tenorista, 1890. ápr. 10-én vendégszerepelt az Operaházban, az »Álarcosbál« Richárd grófjában.

Bertl Julius, német író. Szműve: »Calais—Dover«, vígj. 3 felv. Ford.: *Hajó Sándor*. Bem. 1926. okt. 1. Belvárosi Színház.

Bertolozzi Carlo, olasz drámaíró. Színműve: »Lulu«, szmű 3 felv. Ford.: *Haltás Zoltán*. Bem. 1904. jan. 19. Víg-színház.

Berton Pierre, fr. színműíró. Színműve: »Yvette«, szmű 3 felv. Bem. 1902. jún. 11-én, a Nemzeti Színházban.

Berts Mimi, mezzoszoprán-énekesnő, 1894. febr. 15-én a M. Kir. Operaházhoz szerződött. Jelentősebb szerepei: Recha (Zsidónő), Pásztorfiú (Tannhäuser), Astaroth (Sába királynője), Elvira (Don Juan), Welgunde (A Rajna kincse) stb. 1904. ápr. havában a müncheni Operaházhoz szerződötték.